

Põhikohtuasja pooled

Hagejad: Mesopotamia Broadcast A/S METV (C-244/10), Roj TV A/S (C-245/10)

Kostja: Bundesrepublik Deutschland

Ese

Eelotsusetaotlus — Bundesverwaltungsgericht — Nõukogu 3. oktoobri 1989. aasta direktiivi 89/552/EMÜ teleringhäälingutegevust käsitlevate liikmesriikide teatavate õigus- ja haldusnormide kooskõlastamise kohta (EÜT L 298, lk 23; ELT eriväljaanne 06/01, lk 224) artiklite 2a ja 22 a, mida on muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. juuni 1997. aasta direktiiviga 97/36/EÜ (EÜT L 202, lk 60; ELT eriväljaanne 06/02, lk 321) tõlgendamine — Liikmesriigi asutuste poolt teises liikmesriigis asuvale ringhäälinguorganisatsioonile rahvastevahelise üksteisemõistmise kahjustamise tõttu kehtestatud tegevuskeel — Vastuvõtjaliikmesriigil puuduv pädevus takistada oma territooriumil teise liikmesriigi telesaadete taasedastamist direktiiviga 89/552/EMÜ kooskõlastatud valdkondadesse kuuluvatel põhjustel — Rahvastevahelise üksteisemõistmise kahjustamise lubatavus keelu põhjusena selle direktiiviga kooskõlastatud valdkondades

Resolutsioon

Nõukogu 3. oktoobri 1989. aasta direktiivi 89/552/EMÜ (teleringhäälingutegevust käsitlevate liikmesriikide teatavate õigus- ja haldusnormide kooskõlastamise kohta, muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. juuni 1997. aasta direktiiviga 97/36/EÜ) tuleb tõlgendada nii, et sellistel asjaoludel, nagu on kõne all põhikohtuasjades, hõlmab mõiste „vihkamise õhutamine rassi, soo, usu või rahvuse põhjal” siseriiklikke õigusnorme, mis keelavad kahjustada rahvastevahelist üksteisemõistmist. See artikkel ei takista liikmesriigil sellist üldist õigusakti nagu 5. augusti 1964. aasta ühingute seadus (Gesetz zur Regelung des öffentlichen Vereinsrechts, muudetud 21. detsembril 2007. aasta seaduse §-ga 6) kohaldades võtmast teises liikmesriigis asutatud ringhäälinguorganisatsioonide suhtes meetmeid põhjusel, et selle organisatsiooni tegevus ja eesmärgid rikuvad keeldu kahjustada rahvastevahelist üksteisemõistmist, tingimusel et nimetatud meetmed ei takista teisest liikmesriigist pärinevate nimetatud organisatsiooni poolt toodetud teleringhäälingusaadete taasesitamist vastuvõtva liikmesriigi territooriumil, selle kindlakstegemine on aga siseriikliku kohtu ülesanne.

(¹) ELT C 234, 28.8.2010.

Euroopa Kohtu (neljas koda) 22. septembri 2011. aasta otsus (Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas — Leedu Vabariik eelotsusetaotlus) — Genovaitė Valčiukienė, Julija Pekelienė, Lietuvos žaliųjų judėjimas, Petras Girinskis, Laurynas Arimantas Lašas versus Pakruojo rajono savivaldybės, Šiaulių visuomenės sveikatos centras, Šiaulių regiono aplinkos apsaugos departamentas

(Kohtuasi C-295/10) (¹)

(Direktiiv 2001/42/EÜ — Teatud kavade ja programmide keskkonnamõju hindamine — Kavade, mis määravad kohalikul tasandil kindlaks väikeste maa-alade kasutamise — Artikli 3 lõige 3 — Maaplaneerimise dokumendid kohalikul tasandil, milles nimetatakse vaid üht majandustegevuse objekti — Siseriiklik õigus, mis välistab hindamise direktiivi 2001/42/EÜ alusel — Liikmesriikide kaalutusõigus — Artikli 3 lõige 5 — Seos direktiiviga 85/337/EMÜ — Direktiivi 2001/42/EÜ artikli 11 lõiked 1 ja 2)

(2011/C 331/07)

Kohtumenetluse keel: leedu

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Põhikohtuasja pooled

Hagejad: Genovaitė Valčiukienė, Julija Pekelienė, Lietuvos žaliųjų judėjimas, Petras Girinskis, Laurynas Arimantas Lašas

Kostjad: Pakruojo rajono savivaldybės, Šiaulių visuomenės sveikatos centras, Šiaulių regiono aplinkos apsaugos departamentas

Menetluses osalesid: Sofita UAB, Oltas UAB, Šiaulių apskrities viršininko administracija, Rimvydas Gasparavičius, Rimantas Pašakinskas

Ese

Eelotsusetaotlus — Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas — Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. juuni 2001. aasta direktiivi 2001/42/EÜ teatavate kavade ja programmide keskkonnamõju hindamise kohta (EÜT L 197, lk 30, ELT eriväljaanne 15/06, lk 157) artiklite 3 ja 11 ning nõukogu 27. juuni 1985. aasta direktiivi 85/337/EMÜ teatavate avaliku ja erasektori projektide keskkonnamõju hindamise kohta (EÜT L 175, lk 40, ELT eriväljaanne 15/01, lk 248.) tõlgendamine — Nõue korraldada hindamine direktiivi 2001/42/EÜ alusel pärast hindamist direktiivi 85/337/EMÜ alusel — Siseriiklikud õigusaktid, mille kohaselt ei pea kohalikul tasandil maaplaneerimisega seotud dokumentide puhul läbi viima keskkonnamõjude strateegilist hindamist, kui nendes nimetatakse vaid üht majandustegevuse objekti.

Resolutsioon

1. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. juuni 2001. aasta direktiivi 2001/42/EÜ teatavate kavade ja programmide keskkonnamõju hindamise kohta artikli 3 lõiget 5 koostöös selle direktiivi artikli 3 lõikega 3 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus sellised siseriiklikud õigusnormid, nagu on kõne all põhikohtuasjas, mis sätestavad üldiselt ja ilma üksikjuhte uurimata, et nimetatud direktiivi kohast hindamist ei viida läbi, kui kavades, mis määravad kohalikul tasandil kindlaks väikeste maa alade kasutamise, nime-tatakse vaid üht majandustegevuse objekti.
2. Direktiivi 2001/42 artikli 11 lõikeid 1 ja 2 tuleb tõlgendada nii, et nõukogu 27. juuni 1985. aasta direktiivi 85/337/EMÜ teatavate avaliku ja erasektori projektide keskkonnamõju hindamise kohta (muudetud nõukogu 3. märtsi 1997. aasta direktiiviga 97/11/EÜ) alusel läbi viidud keskkonnamõju hindamine ei vabasta kohustusest viia selline hindamine läbi direktiivi 2001/42 alusel. Siiski on eelotsusetaotluse esitanud kohtu ülesanne kontrollida, kas direktiivi 85/337 (muudetud kujul) alusel läbi viidud hindamist saab käsitleda kooskõlastatud või ühise menetlusena ning kas sellega on juba kõik direktiivi 2001/42 nõuded hõlmatud. Juhul kui see on nii, siis ei ole enam kohustust uue hindamise läbiviimiseks selle viimase direktiivi alusel.
3. Direktiivi 2001/42 artikli 11 lõiget 2 tuleb tõlgendada nii, et see ei pane liikmesriikidele kohustust kehtestada siseriiklikus õiguses kooskõlastatud või ühised menetlused, mis vastaksid direktiivi 2001/42 ja direktiivi 85/337 (muudetud kujul) nõuetele.

(¹) ELT C 221, 14.8.2010.

Euroopa Kohtu (teine koda) 22. septembri 2011. aasta otsus — Bell & Ross BV versus Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused), Klockgrossisten i Norden AB

(Kohtuasi C-426/10 P) (¹)

(Apellatsioonkaebus — Pärast tähtaja möödumist esitatud hagiavalduse allkirjastatud originaal — Kõrvaldatav puudus)

(2011/C 331/08)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Apellant: Bell & Ross BV (esindaja: advokaat S. Guerlain)

Teised menetlusosalised: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) (esindaja: A. Folliard-Monguiral), Klockgrossisten i Norden AB

Ese

Apellatsioonkaebus Üldkohtu (kuues koda) 18. juuni 2010. aasta määruse peale kohtuasjas T-51/10: Bell & Ross vs. Siseturu Ühtlustamise Amet — Klockgrossisten i Norden, millega Üldkohus jättis rahuldamata hagi Siseturu Ühtlustamise Ameti kolmanda apellatsioonikoja 27. oktoobri 2009. aasta otsuse (asi R 1267/2008-3) peale, mis puudutas Klockgrossisten i Norden AB ja Bell & Ross BV vahelist kehtetuks tunnistamise menetlust — Pärast tähtaja möödumist esitatud hagi allkirjastatud originaal — Mõisted „vabandatav eksimus” ja „ettenägematu olukord” — Õiguspärase ootuse põhimõte ja proportsionaalsuse põhimõtte — Ilmselge vastuvõetamatus.

Resolutsioon

1. Jätta apellatsioonkaebus rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Bell & Ross BV-lt.

(¹) ELT C 346, 18.12.2010.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Fővárosi Bíróság (Ungari) 27. juulil 2011 — Erika Jörös versus Aegon Magyarországi Hitel Zrt.

(Kohtuasi C-397/11)

(2011/C 331/09)

Kohtumenetluse keel: ungari

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Fővárosi Bíróság

Põhikohtuasja pooled

Apellatsioonkaebuse esitaja: Erika Jörös

Vastustaja: Aegon Magyarország Hitel Zrt.

Eelotsuse küsimused

1. Kas liikmesriigi kohtu menetlus on kooskõlas direktiivi 93/13/EMÜ (¹) artikli 7 lõikega 1, kui kohus hindab ka poolte sellekohase eraldi nõude puudumisel lepingu, mille kohta hagi on esitatud, mõne tüüptingimuse kehtetust, kui ta leiab, et see on ebaõiglane?
2. Kas liikmesriigi kohtul tuleb tarbija hagi alusel alustatud menetlus läbi viia vastavalt 1. punktis esitatule ka siis, kui lepingu kehtetuks tunnistamine selle tüüptingimuse ebaõiglasuse olemuse tõttu kuulub kannatanud poole sellekohase hagi esitamisel mitte kohaliku kohtu, vaid sellest kõrgema astme kohtu pädevusse?